

Carrer Major

Aiguafreda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: C. Major

Coordenades:

Latitud: 41.76881
Longitud: 2.24921
UTM Est (X): 437597
UTM Nord (Y): 4624380

Classificació

Número de fitxa 08014 - 15
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: PGOU 1980
Número inventari IPA 28321
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 12/12/2012 - 01:00

Descripció

El carrer Major és l'eix vertebrador del nucli antic d'Aiguafreda, situat entre la plaça Major i la carretera de Ribes. Tradicionalment, les cases es situaven a un sol costat del carrer, que s'obrien amb una zona d'horta davant del riu vers a llevant i a ponent pel vial mateix i per edificis auxiliars i horts. Aquests primers edificis construïts entre els segles XVI i XVIII estan localitzats davant la plaça de l'Ajuntament i al tram final del carrer. Són edificis entre mitgeres, de planta baixa i pis i la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Consten d'un o dos cossos i s'obren amb portals d'arc pla de pedra, alguns també eren adovellats, que en alguns casos estan datats. La majoria de cases que constitueixen el carrer van bastir-se entre els segles XVIII i principi del XX segons la tipologia tradicional. Són edificis de tres cossos i tres nivells d'alçat, amb la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Les façanes de les cases del carrer estan arrebossades i pintades, excepte el Convent de les Missioneres que és de paredat comú vist. Entre les cases antigues s'hi intercalen edificis de factura moderna, com també a l'altre costat del carrer.

Història

El nucli d'Aiguafreda té el seu origen en el veïnat de les Ferreries, que va constituir-se a l'entorn del camí ral entre els segles XVI i XIX. Les primeres cases construïdes, destinades als habitatges i tallers d'artesans, van acabar configurant el carrer Major i del Pont, la plaça Major i el carrer de la Móra. Des del segle XVIII alguns d'aquests edificis van ser reemplaçats per construccions més grans, que havien de complir tant les funcions residencials com d'hostaleria. L'increment del tràfic al seu pas per la vall del Congost i pel nucli d'Aiguafreda va ser el motiu perquè a mitjans del segle XIX es construís la carretera de Ribes. Amb això, es va alleugerir el volum de passatgers i mercaderies que passaven pel centre de la població però, per contra, va significar el tancament dels tallers d'artesans i d'hostals que fins aleshores hi havia establerts. També va canviar la fesomia del carrer la construcció del Convent de les Missioneres, tant per les seves notables dimensions com per l'estil eclèctic amb què va ser construït. Passada la Guerra Civil, el carrer Major va canviar de denominació pel de José Antonio. Durant la segona meitat del segle XX es van començar a construir habitatges a l'altre costat del carrer, així com la casa consistorial i la plaça. Al mateix temps, moltes de les cases primigènies van ser enderrocades o reformades per habilitar-hi habitatges moderns.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Aiguafreda (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

